

Uitgifte

Repertoriumnummer 2021 /
Datum van uitspraak 4 oktober 2021
Rolnummer 2019/AB/886
Beslissing waartegen beroep 18/1126/A

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

Arrest

ARBEIDSONGEVAL, BEROEPSZIEKTEN - arbeidsongeval
tegensprekelijk arrest
definitief

1. **S. O.**,
appellant,

2. **F. O.**,

Beiden vertegenwoordigd door mr.

tegen

1. **P&V VERZEKERINGEN CVBA**, ON 0402.236.531, met maatschappelijke zetel te 1210 BRUSSEL, Koningsstraat 151, geïntimeerde op hoofdberoep en appellante op incidenteel beroep, vertegenwoordigd door mr.

2. **FEDRIS**, ON 0206.734.318, met maatschappelijke zetel te 1210 BRUSSEL, Sterrenkundelaan 1, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr.

**

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel op 14 november 2019, e kamer (A.R. 18/1126/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 11 december 2019,
- het tussenarrest van dit hof d.d. 1 februari 2021,
- de conclusies na heropening der debatten voor de appellanten,
- de conclusies na heropening der debatten voor de geïntimeerden,
- de voorgelegde stukken.

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 21 juni 2021, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

**

*

I. De feiten en de rechtspleging die voorafging

1.

De heer E. O. (°XX XX 1985) overleed op **13 maart 2015** ten gevolge van een arbeidsongeval diezelfde dag toen hij werkte als arbeider in dienst van de bvba Demo Pro.

De heer O. en mevrouw O. zijn de ouders van de heer E. O. (hierna de ouders O.).

De nv Vivium (nadien opgevolgd door de cvba P&V Verzekeringen) was de arbeidsongevallenverzekeraar van de werkgever en erkende het arbeidsongeval (brief van 14 april 2015 aan de ouders met kopie aan hun raadsman). Zij nodigde de ouders uit de kosten van de begrafenis te bezorgen en lichtte hen in over hun eventuele recht op een rente indien de heer E. O. de belangrijkste kostwinner.

2.

Op het ogenblik van het arbeidsongeval was de heer E. O. 29 jaar. Hij was ongehuwd, zonder wettelijk samenwonende partner en zonder kinderen. Hij woonde bij zijn ouders.

Het Fonds voor Arbeidsongevallen (thans Fedris) liet een onderzoek uitvoeren door zijn inspecteur teneinde na te gaan of de heer E. O. de belangrijkste kostwinner was als bepaald in artikel 20 bis van de Arbeidsongevallenwet. De inspecteur stelde op 21 juni 2016 een onderzoeksverslag op over de financiële situatie.

3.

Pas voor het eerst in 2018 maakten de ouders O. aanspraak op een rente gelijk aan 20% van het basisloon voor elke ouder.

Op 26 augustus 2018 legden de ouders O. en de cvba P&V Verzekeringen (hierna P&V Verzekeringen) een verzoekschrift tot vrijwillige verschijning neer voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel opdat de arbeidsrechtbank uitspraak zou doen over het geschil.

De raadsman van P&V Verzekeringen lichtte Fedris in per email van 7 september 2018. Met een e-mail van 3 oktober 2018 antwoordde Fedris dat na het onderzoek in juni 2016 was gebleken dat de heer E. O. niet de belangrijkste kostwinner was.

Fedris kwam op 15 november 2018 vrijwillig tussen in de procedure voor de arbeidsrechtbank en stelde zijn vordering in tegen P&V Verzekeringen in.

4.

Met conclusies neergelegd op 10 januari 2019 breidden de ouders O. hun vordering uit en vorderden zij ook de betaling van de vergoeding voor begrafenis­kosten, hetzij 3210 euro.

5.

Met een vonnis van 14 november 2019 verklaarde de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel de vordering van de ouders O. ontvankelijk maar ongegrond en verklaarde de vordering van Fedris ontvankelijk en gegrond.

De rechtbank veroordeelde P&V Verzekeringen tot betaling aan Fedris van de in toepassing van artikel 59 quinquies Arbeidsongevallenwet in kapitaal omgezette rente wegens het dodelijk arbeidsongeval van de heer E. O. van 13 maart 2015, begroot op 286.728,97 euro, te vermeerderen met de van rechtswege verschuldigde intresten vanaf 13 september 2015. De rechtbank veroordeelde P&V Verzekeringen tot de gerechtskosten, waaronder de rechtsplegingsvergoeding van 131,18 euro.

6.

De ouders O. stelden hoger beroep in en vorderen :

“- Het vonnis a quo te willen vernietigen en dienvolgens opnieuw rechtdoende te willen zeggen voor recht dat:

o Eerste geïntimeerde, P&V verzekeringen, gehouden is tot betaling aan con­cluanten van een vergoeding voor de begrafenis­kosten ten bedrage van 3.403,60 EUR, minstens tot de forfaitaire vergoeding van 2.827,78 EUR;

o Te willen zeggen voor recht dat dhr. O. E., op de dag van het arbeidsongeval, als “belangrijkste kostwinner” in de zin van artikel 20 bis van de Arbeidsongevallenwet dient te worden aangezien;

o Dienvolgens te willen zeggen voor recht dat con­cluanten gerechtigd zijn op de bepaalde lijffrente overeenkomstig artikelen 15, 20, 20bis van de Arbeidsongevallenwet wegens het dodelijk arbeidsongeval van hun zoon;

o Eerste geïntimeerde, P&V verzekeringen op grond van artikel 20bis van de Arbeidsongevallenwet te veroordelen tot betaling aan con­cluanten van de in toepassing van artikel 15 van de Arbeidsongevallenwet in kapitaal omgezette rente wegens het dodelijk arbeidsongeval van de heer O. E. van 13 maart 2015, momenteel begroot op 286.728,97 EUR, te vermeerderen met de van rechtswege verschuldigde wettelijke intresten overeenkomstig art. 7 van het K.B. van 07 juni 2007 tot uitvoering van artikel 59quinquies van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, vanaf 13 september 2015.

o Eerste geïntimeerde, P&V verzekeringen, op grond van artikel 68 van de Arbeidsongevallenwet te veroordelen tot de kosten van het geding, er inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding in hoofde van con­cluanten in eerste aanleg begroot op 131,18 EUR en in hoger beroep begroot op € 174,94.”

7.

P&V Verzekeringen vraagt dat het vonnis zou worden bevestigd wat betreft de begrafenis­kosten en gedraagt zich naar de wijsheid van het hof wat betreft de vraag aan welke partij zij dient te betalen.

Anderzijds stelde zij met haar eerste conclusies incidenteel beroep in wat betreft de beslissing over de intresten. Zij vraagt dat voor recht zou worden gezegd dat zij niet gehouden is tot betaling van enige intrest op de eventueel uit te betalen bedragen voor de datum van het tussen te komen arrest en dat de wettelijke intresten lopen vanaf de datum van het arrest.

Zij vraagt om Fedris te veroordelen tot de kosten van het geding

8.

Fedris vraagt om het vonnis te bevestigen, met uitzondering van het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding, waarvoor hij 262,37 euro vordert.

9.

Met een tussenarrest verklaarde het arbeidshof het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk.

Het arbeidshof verklaarde de vordering tot betaling van de begrafenis kosten ongegrond.

Het arbeidshof heropende de debatten :

- opdat Fedris de bijlagen bij het onderzoeksverslag van 21 juni 2016 van zijn sociale inspecteur neerlegt en ook de eventuele briefwisseling die Fedris heeft gericht aan de heer en mevrouw O. ;
- opdat de heer en mevrouw O. de stukken betreffende de hypothecaire lening neerleggen en preciseren wie de eigenaar van de woning was op de datum van het arbeidsongeval.

10.

Fedris en de ouders O. legden bijkomende stukken en nieuwe conclusies neer na het tussenarrest neer. P&V Verzekeringen legde eveneens nieuwe conclusies neer.

III. Bespreking

A. De rente waarop de ouders aanspraak maken

11.

De volgende bepalingen van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 , betreffende de schadeloosstelling bij dodelijke arbeidsongevallen zijn van toepassing, en daarover bestaat geen betwisting:

- Artikel 15 § 1 “De vader en de moeder van de getroffene die op het tijdstip van het overlijden noch echtgenoot, noch wettelijk samenwonende partner, noch rechthebbende kinderen nalaat, ontvangen ieder een lijfrente gelijk aan 20 % van het basisloon.(...)”
- Artikel 20 “De bloedverwanten in de opgaande lijn, de kleinkinderen en de broeders en zusters ontvangen de rente alleen wanneer zij rechtstreeks voordeel uit het loon van de

getroffene haalden. Worden als zodanig aangezien degenen die onder hetzelfde dak woonden.(...)”.

- Artikel 20 bis “Voor de bloedverwanten in opgaande lijn is de rente verschuldigd tot op het ogenblik waarop de getroffene de leeftijd van 25 jaar zou bereikt hebben, tenzij zij het bewijs leveren dat de getroffene voor hen de belangrijkste kostwinner was.

De getroffene wordt als de belangrijkste kostwinner beschouwd wanneer het gedeelte van zijn inkomen dat effectief diende als bijdrage, zowel in geld als in natura, in het onderhoud van de bloedverwanten in opgaande lijn op het ogenblik van het ongeval meer bedroeg dan het geglobaliseerd inkomen van de bloedverwanten in opgaande lijn, waarin de bijdrage, zowel in geld als in natura, van de getroffene niet is begrepen. Bij de vaststelling van de financiële bijdrage, zowel in geld als in natura, van de getroffene worden de kosten voor zijn eigen onderhoud niet in aanmerking genomen.”

12.

Artikel 20 bis is ook van toepassing wanneer de getroffene op het ogenblik van het dodelijk arbeidsongeval reeds 25 jaar is (vgl. Cass. 8 februari 1993, Soc. Kron, 1993, 311).

Zoals het Hof van Cassatie bevestigde in zijn arrest van 8 oktober 2001, maakt artikel 20bis van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 geen enkel onderscheid wat betreft de aard of de bestemming van het inkomen waarover de bloedverwanten in opgaande lijn beschikten. (Cass., 8 oktober 2001, www.juportal.be).

13.

Er bestaat geen betwisting over dat de ouders O. rechtstreeks voordeel uit het loon van hun zoon haalden gezien zij onder hetzelfde dak woonden, dit overeenkomstig het (onweerlegbaar) wettelijk vermoeden bepaald in artikel 20 Arbeidsongevallenwet.

14.

De betwisting heeft betrekking op de vraag of de heer E. O. al dan niet de belangrijkste kostwinner voor zijn ouders was als bepaald in artikel 20 bis Arbeidsongevallenwet.

De vraag is dus of het gedeelte van het inkomen van de heer E. O. dat effectief diende als bijdrage, zowel in geld als in natura, in het onderhoud van zijn ouders op het ogenblik van het ongeval meer bedroeg dan het geglobaliseerd inkomen van de ouders, waarin de bijdrage, zowel in geld als in natura, van de heer E. O. niet is begrepen. Bij de vaststelling van de financiële bijdrage, zowel in geld als in natura, van de heer E. O. mogen de kosten voor zijn eigen onderhoud niet in aanmerking worden genomen. (vgl. de bepalingen van artikel 20 bis Arbeidsongevallenwet).

15.

De inspecteur van Fedris had zijn bezoek aan de ouders aangekondigd per brief van 18 april 2016, waarin hij hen vroeg om alle documenten met betrekking tot de kosten van de familie en van hun overleden zoon klaar te verzamelen.

Fedris legde aanvankelijk enkel het onderzoeksverslag van 21 juni 2016 van zijn sociale inspecteur, de heer M. A., neer, samen met de aanslagbiljetten van de personenbelasting van de heer E. O. voor het inkomstenjaar 2013 en 2014.

Na het tussenarrest legt Fedris ook de andere bijlagen bij het onderzoeksverslag van 21 juni 2016 neer en nog een “aanvullend verslag” van 1 oktober 2018 van dezelfde inspecteur, waarin deze de cijfers herneemt en besluit dat de inkomsten van de ouders (ziekteuitkering en huur) hoger zijn dan de inkomsten van de zoon (nettoloon –persoonlijke kosten).

16.

Uit de stukken van Fedris blijkt het volgende:

De heer E. O. woonde samen met zijn ouders in het huis gelegen Vanderlindenstraat 129 te Schaarbeek.

De ouders zijn de enige eigenaar van het huis, dat is onderverdeeld in drie afzonderlijke wooneenheden; er zijn drie gasmeters en drie elektriciteitsmeters en een watermeter.

De ouders en de heer E. O. woonden op het gelijkvloers en de kelderverdieping waar twee slaapkamers zijn ingericht.

Op de eerste verdieping woont de andere zoon, Y. O., met zijn echtgenote en kinderen. Zij betalen geen huur. Op de tweede verdieping wonen huurders (een echtpaar).

De inkomsten van het gezin:

- de vader O. was arbeidsongeschikt erkend in het kader van de ziekteverzekeringswet en ontving sinds 1 maart 2008 tot 31 juli 2015 (toen de vader de pensioengerechtigde leeftijd van 65 jaar had bereikt) een uitkering van het ziekenfonds. Hij ontving 1.457,73 euro per maand van het ziekenfonds. Het betrof dus het netto bedrag na inhouding van de bedrijfsvoorheffing.
- De moeder had geen beroep en geen inkomsten.
- De zoon E. O. verdiende 1.478,58 euro netto per maand.
- De inspecteur noteerde dat de huurinkomsten voor de tweede verdieping 700 euro per maand bedroegen en dat de betaling via de bank gebeurde.

De inspecteur noteerde ook de kosten van de ouders en van de zoon E. O. in de maand voor het ongeval.

Bij de ouders noteerde hij alle kosten voor de woning, waarbij een bedrag van 467,91 euro per trimester werd betaald aan Vivaqua voor de hele woning, welk bedrag gedeeld werd door drie.

Hij noteerde ook dat zij een hypothecaire lening van 1.235,12 euro per maand afbetaalden. Uit de bijgevoegde rekeninguittreksels bleek dat de ouders deze betaalden. De moeder betaalde ook nog een levensverzekering voor de hypothecaire lening van 930 euro per jaar

Bij de zoon E. O. stonden als kosten vermeld de kosten voor zijn telefoon en wagen en een consumentenkrediet van 489,24 euro per maand en een levensverzekering voor de hypothecaire lening van 480 euro per jaar.

De uittreksels van de rekening van de vader en van de zoon waren bijgevoegd.

17.

De ouders O. beweren dat hun inkomsten veel lager zouden zijn. Nochtans blijkt uit hun stuk 1 b (overzicht ziekenfonds) dat de vader in de periode januari 2014 tot 31 juli 2015 elke maand een dagbedrag van 53,99 euro ontving, wat overeenstemde met 1.403,74 euro per maand (1.457,73 euro in de maanden met 27 dagen). Het betrof een nettobedrag waarop geen belastingen verschuldigd waren, zoals blijkt uit de aanslagbiljetten (stuk 1 a) en de bankrekeninguittreksels gevoegd bij het verslag van de inspecteur.

Verder blijkt uit de stukken die zij neerleggen dat de vader vanaf augustus 2015 zijn wettelijk pensioen ontving, maar dat was in de periode na het arbeidsongeval zodat dit niet verder relevant is.

18.

Pas voor het eerst in hoger beroep brengen de ouders O. een (niet geregistreerde en niet gedateerde) huurovereenkomst bij die is ondertekend door hun zoon Y. onder de vermelding "de eigenaar" en K. S. als huurder. Het betreft de huur van een appartement Vanderlindenstraat 129 te Schaarbeek, voor de periode van 1 november 2014 tot 30 oktober 2015, voor de prijs van 700 euro per maand, kosten voor gas en elektriciteit niet inbegrepen. Zij trachten daarmee aan te tonen dat het huurgeld niet aan hen toekwam maar aan deze zoon.

Het blijkt met zekerheid uit de bijkomende stukken die de ouders O. neerleggen en zij bevestigen in hun conclusies dat zij de enige eigenaar zijn van de woning (stukken 6 en 7 ouders O.).

Het blijkt niet dat de huurovereenkomst reeds werd ondertekend op het ogenblik van het onderzoek door de inspecteur van Fedris. De vermeldingen in de overeenkomst zijn ook in tegenspraak met de verklaringen van de ouders tijdens dit onderzoek. Zij verklaarden dat er een echtpaar woonde; in de huurovereenkomst is sprake van een volwassene en twee kinderen. Het blijkt niet dat de ouders een huurovereenkomst hadden gesloten met hun zoon Y. die op zijn beurt (een deel van) de gehuurde mocht onderverhuren.

Waar de ouders de enige eigenaar waren van het huis, kwam het huurgeld aan hen toe. Indien de ouders beslist zouden hebben om deze inkomsten af te staan aan hun zoon Y., dan

neemt dit niet weg dat het huurgeld als dusdanig deel uitmaakte van het geglobaliseerd inkomen van de ouders, waarover zij konden beschikken.

De ouders brengen ook niet hun bankrekeninguittreksels bij zodat niet blijkt dat de huur onregelmatig zou zijn betaald zoals zij voor het eerst beweren.

De ouders betaalden geen belasting op dit huurgeld en de huurders betaalden zelf de kosten voor water, gas en elektriciteit.

Uit de bankrekeninguittreksels die de inspecteur van Fedris voegde bij zijn verslag, blijkt dat de ouders zelf het bedrag van de lening (1.235,12 euro per maand) betaalden, wat een bijkomend element is dat erop wijst dat zij naast de uitkeringen van het ziekenfonds ook het huurgeld ontvingen.

De ouders brengen bepaalde rekeninguittreksels van de zoon E. bij (stukken 3 a- c), waaruit enkel blijkt dat hij maandelijks 489,24 euro betaalde aan Record Bank, wat overeenstemt met het verslag van de inspecteur en wat dan ook aantoont dat de ouders hem accuraat hebben ingelicht.

Alleszins laat het feit dat de zoon E. een deel van de hypothecaire lening zou betaald hebben, overigens niet toe daaruit af te leiden dat de helft van de huur bij zijn inkomsten zou moeten gerekend worden zoals de ouders stellen (p. 9 conclusies). Deze huur kwam enkel aan de ouders toe gezien zij de enige eigenaars van het gebouw waren. De bijdrage van de zoon E. kon evengoed de tegenprestatie zijn voor het feit dat hij bij zijn ouders mocht inwonen.

19.

Tenslotte beweren de ouders O. dat hun zoon E. een hoger loon zou hebben verdiend dan wat de inspecteur van Fedris in aanmerking nam.

Zij brengen geen enkel loondocument, noch de bankrekeninguittreksels van de zoon waaruit de betaling van het netto loon blijkt.

Uit de stukken blijkt dat hij sinds 19 januari 2015 voltijds in dienst was als arbeider bij het bouwbedrijf de bv DEMO PRO en een uurloon van 13,32 euro verdiende (aangifte arbeidsongeval, stuk 2. A ouders).

Uit het aanslagbiljet van de personenbelasting van de heer E. O. voor de inkomsten van 2014 blijkt dat hij 13.921,58 euro bruto werkloosheidsuitkeringen ontving en 3.676,57 euro bruto loon.

Zij weerleggen als dusdanig niet dat de zoon E. in de drie maanden voor het arbeidsongeval 1.478,58 euro netto per maand verdiende zoals de ouders blijkbaar hadden verklaard aan de inspecteur, en welk bedrag zeer aannemelijk lijkt gezien het uurloon. (13,32 euro x 40 x 12:3 = 2.131,2 euro bruto).

De ouders verwijzen naar de berekening van het loon in de stukken van P&V Verzekeringen.

Het betreft de berekening van het basisloonbrutoloon zoals bepaald in artikel 34 van de Arbeidsongevallenwet, namelijk het brutoloon in de periode van het jaar dat het arbeidsongeval voorafging. Aangezien de heer E. O. pas sinds 19 januari 2015 en dus minder dan een jaar in de onderneming was tewerkgesteld, wordt voor de periode die voorafging een hypothetisch loon berekend op het gemiddeld dagelijks loon van de maatman, overeenkomstig artikel 36§2 van de Arbeidsongevallenwet.

De heer E. O. heeft het vermelde (deels hypothetische) jaarloon van 34.404,65 euro bruto dus niet werkelijk verdiend. De ouders houden ook ten onrechte rekening met het brutoloon.

Bijgevolg, zelfs indien het maandelijks gemiddelde op basis van 34.404,65 euro bruto per jaar¹ zou in aanmerking worden genomen, hetzij $(34.404,65:12=)2.867,05$ euro bruto, dan nog mag enkel rekening gehouden worden met het daarmee overeenstemmende nettoloon. De heer E. O. beschikte immers enkel over het nettobedrag.

Bijgevolg moet het brutobedrag verminderd worden met de werknemersbijdragen aan de RSZ (13,07%), hetzij 374,72 euro. Het belastbaar bedrag bedraagt dan: $(2.867,05 - 374,72 =) 2.492,33$ euro. Rekening gehouden met de bedrijfsvoorheffing (654,03 euro voor een alleenstaande werknemer zonder gezinslast²), is het nettobedrag gelijk aan: $(2.492,33 - 654,03 =) 1.838,3$ euro.

Dit is dus alleszins lager dan het geglobaliseerd inkomen van de ouders $(1.403,47 + 700 =) 2.103,47$ euro.

De ouders tonen niet aan dat het nettoloon dat overeenstemt met dit bruto jaarloon, gelijk zou zijn aan 1.650 euro per maand, zoals zij in eerste aanleg beweerden.

20.

Het blijkt niet dat de zoon E. O. nog andere inkomsten had. De ouders tonen niet aan dat zijn bijdrage in hun onderhoud, in geld en in natura, meer kon bedragen dan de hogervermelde inkomsten die hij verdiende.

De bijdrage van de zoon E. O. in het onderhoud van zijn ouders, kon dus onmogelijk hoger zijn dan het geglobaliseerd inkomen van de ouders, dat hoger was dan zijn inkomen.

De vordering van de ouders is bijgevolg ongegrond.

B. Het kapitaal dat P&V Verzekeringen aan Fedris dient te storten

21.

¹ Daarin werden het vakantiegeld en de bijkomende vergoedingen in de bouwsector meegerekend.

² De schalen van de bedrijfsvoorheffing werden voor de inkomsten betaald vanaf 1 januari 2015, vastgesteld in het KB van 10 december 2014 tot wijziging van het KB/WIB 92, op het stuk van de bedrijfsvoorheffing (BS 16 december 2014).

Artikel 59 quinquies , eerste lid, van de Arbeidsongevallenwet, in de versie zoals van toepassing op het ogenblik van het arbeidsongeval bepaalde:

“De in kapitaal omgezette rente, bedoeld bij artikel 20 die in toepassing van artikel 20bis niet verschuldigd is, wordt volgens het barema en de nadere regelen bepaald door de Koning, gestort aan het Fonds voor arbeidsongevallen.”.

Het KB van 7 juni 2007 tot uitvoering van artikel 59quinquies van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 bepaalt:

“Art. 6. Wanneer de getroffen overlijdt na de leeftijd van 25 jaar te hebben bereikt, wordt het bij artikel 59quinquies, eerste lid, van de wet bedoelde rentekapitaal, dat door de verzekeringsonderneming aan Fedris verschuldigd is, vastgesteld bij akkoord tussen de verzekeringsonderneming en Fedris of bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing.”

“Art. 7. In de gevallen bedoeld bij artikel 6 wordt het rentekapitaal berekend in functie van de leeftijd van de bloedverwanten in opgaande lijn op de dag van het overlijden van de getroffen en overeenkomstig het tarief bedoeld bij artikel 4.

Het rentekapitaal wordt aan Fedris bezorgd binnen de termijn bedoeld bij artikel 3, tweede lid. Op dit rentekapitaal is van rechtswege interest verschuldigd na verloop van zes maand te rekenen vanaf het overlijden van de getroffen.”

P&V Verzekeringen legt de gedetailleerde berekening van het kapitaal neer als stuk 2: 111.434,43 euro wat betreft de vader en 175.294,54 euro wat betreft de moeder, hetzij in totaal 286.728,97 euro

De eerste rechter veroordeelde P&V Verzekeringen tot betaling van dit bedrag als kapitaal, zoals gevorderd door Fedris.

Deze beslissing en het toegekende bedrag worden niet betwist in hoger beroep.

22.

Er is enkel betwisting over de interest.

P&V Verzekeringen stelt dat zij niet gehouden is tot betaling van enige voor de datum van het tussen te komen arrest en dat de wettelijke intresten lopen vanaf de datum van het arrest. Zij zet in haar conclusies uiteen:

- *dat zij wel bereid was om de wettelijk vastgestelde vergoeding te betalen, betalen, doch dit niet kon omwille van een andere betwisting waar ze eigenlijk buiten stond, nl. tussen de erfgenamen en Fedris. Beide vorder(d)en de vergoeding, hetgeen voor P&V Verzekeringen een blokkering van het dossier voor gevolg heeft.*

- *dat het betalen van interesten het patrimonium van P&V Verzekeringen verarmt, terwijl zij niet verantwoordelijk is voor de niet betaling van het hoofdbedrag.*

- *dat ab initio P&V Verzekeringen haar standpunt had te kennen gegeven. Niettemin ondernamen appellanten geen actie (voor de Rechtbank).*

- *T.a.v. Fedris zal hetzelfde opgemerkt worden: ze ondernam gewoon niets om haar vordering te materialiseren. Nochtans was ze er zich perfect van bewust dat het initiatief*

bij haar lag: verwezen kan bvb worden naar de e-mail van 08.10.2018 van Fedris zelf (!) waarin gesteld wordt (vertaling ; het is een brief van Fedris gericht aan de raadsman van conluante waarbij deze laatste Fedris had aangemaand om tussen te komen in de procedure uiteindelijk ingeleid op 15.11.2018 door de ouders van het slachtoffer (dus ook al 3,5 jaar na de feiten) "(...) Na lectuur van het dossier moet Fedris zelf een dagvaarding uitbrengen tegen P&V om haar recht te waarborgen tot het bekomen van de kapitalen voorzien in het art. 59quinquies van de wet van 10.04.1971"
Fedris was zich dus perfect bewust van haar initiatiefverplichting doch deed er in de praktijk niets mee.

- dat P&V Verzekeringen niet moet opdraaien voor het laattijdig in gang zetten van een procedure – waarbij deze houding als foutief kan worden aangemerkt in de zin van art. 1382 B.W.

- dat de wettelijke termijn waarbij de intrest begint te lopen, in feite bepaald werd om de verzekeraar toe te laten (na ontvangst van de dossierstukken en na studie ervan) en zelfs te verplichten om stelling te nemen – hetgeen P&V Verzekeringen ook deed. Haar kan dus in casu geen enkele nalatigheid, vertraging of dergelijke verweten worden.

P&V Verzekeringen kón echter in casu niet betalen omwille van de discussie tussen de twee andere belanghebbenden. Deze omstandigheid – op zich ook volkomen legitiem uiteraard want beiden hebben het volste recht om hun standpunten te laten gelden – kan echter geen negatieve patrimoniale gevolgen voor een derde – in casu P&V Verzekeringen – hebben.

23.

Overeenkomstig het voormelde artikel 6 van het KB van 7 juni 2007 wordt het rentekapitaal dat door de verzekeringsonderneming aan Fedris verschuldigd is, vastgesteld bij akkoord tussen de verzekeringsonderneming en Fedris of bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing. Dit kan vanzelf enige tijd in beslag nemen.

Niettemin bepaalt het voormelde artikel 7 dat op dit rentekapitaal *van rechtswege* interest verschuldigd is na verloop van zes maand te rekenen vanaf het overlijden van de getroffene, en dus retroactief indien het rentekapitaal pas later wordt vastgesteld.

Ook de renten waarop de ouders eventueel aanspraak konden maken waren opeisbaar vanaf de dag van het overlijden (artikel 21 Arbeidsongevallenwet) en er was van rechtswege interest op verschuldigd vanaf het ogenblik van de opeisbaarheid (artikel 42 Arbeidsongevallenwet).

P&V Verzekeringen heeft weliswaar reeds met een brief van 14 april 2015 de ouders en hun raadsman geïnformeerd over hun eventuele recht op een rente.

Het blijkt niet dat P&V Verzekeringen eerder dan per email van haar raadsman van 7 september 2018, nadat de ouders hun vordering voor de arbeidsrechtbank hadden ingesteld, Fedris heeft aangemaand standpunt in te nemen. Fedris is kort daarna vrijwillig verschenen voor de rechtbank (15 november 2018).

Klaarblijkelijk heeft P&V Verzekeringen zelf dus ook een afwachtende houding aangenomen gedurende de termijn van drie jaar, waarna de vorderingen verjaard zouden zijn overeenkomstig artikel 69 van de Arbeidsongevallenwet.

Zij had ook zelf de andere partijen eerder kunnen aanmanen standpunt in te nemen en bij gebreke, het geschil voor de rechtbank brengen.

Als verzekeringsmaatschappij wist zij vanzelf dat indien een van de vorderingen (van de ouders, zoniet van Fedris) door de rechter gegrond zou worden verklaard, zij van rechtswege interest verschuldigd zou zijn vanaf het ongeval.

Het blijkt bijgevolg niet dat Fedris een fout beging waardoor P&V Verzekeringen schade heeft geleden.

24.

De rechtsplegingsvergoeding van Fedris.

Fedris vordert een welbepaald bedrag. Het gaat dus niet om een niet in geld waardeerbare vordering waarvoor een (lager) tarief van de rechtsplegingsvergoeding van toepassing is, zoals P&V Verzekeringen ten onrechte aanvoert.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het bijzonder artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben,

Verklaart het hoger beroep van de heer en mevrouw O. en het incidenteel beroep van P&V Verzekeringen ongegrond.

Verklaart het hoger beroep van Fedris wat betreft het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding gegrond.

Hervormt het bestreden vonnis enkel wat betreft het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding van Fedris.

Veroordeelt P&V Verzekeringen tot betaling een rechtsplegingsvergoeding gelijk aan 262,37 euro in eerste aanleg.

Bevestigt het bestreden vonnis voor het overige.

Legt de kosten van het geding in hoger beroep ten laste van P&V Verzekeringen, begroot op 387,95 euro rechtsplegingsvergoeding voor Fedris en 174,94 euro voor de heer en mevrouw O.

Aldus gewezen en ondertekend door de vijfde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

	,	raadsheer,
	,	raadsheer in sociale zaken, werkgever,
	,	raadsheer in sociale zaken, werknemer-
arbeider,		
bijgestaan door :		
	,	griffier.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van maandag 4 oktober 2021 door:

, raadsheer,
bijgestaan door , griffier.